

Παναγιώτης Μαυροειδής

1. Η Κούβα αντιμετωπίζει **εμπάργκο από τις ΗΠΑ από το 1962**, αδιάλειπτα, ανεξάρτητα από το ποιος ήταν πρόεδρος. Το εμπάργκο είναι ένα σύνολο νόμων και περιορισμών που καταρχήν περιορίζουν τις οικονομικές, εμπορικές και χρηματοπιστωτικές σχέσεις μεταξύ ΗΠΑ και Κούβας, οι οποίες ήταν το πιο φυσιολογικό να κυριαρχούν λόγω της άμεσης γειτνίασης.

Έτσι, αμερικανικές εταιρείες δεν μπορούν να εξάγουν προϊόντα στην Κούβα (με λίγες εξαιρέσεις, π.χ. τρόφιμα/φάρμακα υπό όρους), η Κούβα δεν μπορεί να πουλά προϊόντα στις ΗΠΑ, προϊόντα που περιέχουν αμερικανικά εξαρτήματα συχνά δεν επιτρέπεται να εξαχθούν στην Κούβα. Επίσης η Κούβα δεν έχει πρόσβαση στο αμερικανικό τραπεζικό σύστημα, ενώ τράπεζες τρίτων χωρών κινδυνεύουν με **πρόστιμα** αν συναλλάσσονται με την Κούβα μέσω ΗΠΑ.

2. Υπάρχουν όμως και **δευτερογενείς κυρώσεις** με βάση τις οποίες οι ΗΠΑ μπορούν να επιβάλλουν κυρώσεις (οικονομικές αλλά και απαγόρευση πρόσβασης στην αμερικανική αγορά) σε εταιρείες άλλων, τρίτων χωρών στην περίπτωση που επενδύουν σε περιουσίες που εθνικοποιήθηκαν μετά την επανάσταση.

3. Η Κούβα μπορεί να εμπορεύεται με άλλες χώρες (με την αίρεση του σημείου 2), αλλά σε κάθε περίπτωση, επειδή αυτές είναι πιο μακρινές **αυξάνεται εξαιρετικά η τιμή**, έως και

απαγορευτικά. Ας σκεφτούμε μόνο τη διαφορά κόστους μεταφοράς πετρελαίου από ΕΣΣΔ στο παρελθόν σε σχέση π.χ. για μεταφορά από ΗΠΑ, Μεξικό ή Βενεζουέλα.

4. Σημαντική επίπτωση είναι επίσης η περιορισμένη πρόσβαση σε δανεισμό και διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα, καθώς και η δυσκολία εισαγωγής **τεχνολογίας** και **εξοπλισμού**.

5. Σήμερα η διοίκηση Τραμπ **κλιμακώνει δολοφονικά το εμπάργκο**, καθώς μεταξύ των άλλων προσθέτει **ναυτικό αποκλεισμό**, που σημαίνει άμεση αστυνόμευση και έλεγχος σε ό,τι πλησιάζει προς το νησί! Επίσης ελέγχει στην ουσία απόλυτα τις ροές πετρελαίου της Βενεζουέλας (δυστυχώς), ενώ έχει επιβάλει τη διακοπή και των ροών από το Μεξικό, που δεν διακινδυνεύει κυρώσεις και γενικότερη διαταραχή στις εμπορικές συναλλαγές του με ΗΠΑ.

6. Με αυτή την κατάσταση, η Κούβα έχει να παραλάβει φορτίο καυσίμων **από το τέλος Ιανουαρίου** και οι ελλείψεις είναι ήδη τεράστιες. Οι ΗΠΑ επιχειρούν να γονατίσουν το νησί της επανάστασης, ποντάροντας φυσικά στην εύλογη εξάντληση και δυσαρέσκεια του κόσμου, την οποία επιχειρούν να κατευθύνουν ενάντια στην κυβέρνηση. Είναι ο ορισμός της **κρατικής τρομοκρατίας** και **ιμπεριαλιστικής επιβολής** σε διεθνές επίπεδο, απέναντι σε μια κυρίαρχη χώρα.

7. Κίνα, Ρωσία, Βραζιλία και άλλες χώρες έχουν κρατικό συμφέρον να στηρίξουν την Κούβα και μακάρι να έσπαγε το εμπάργκο με μια κίνηση αυτών των χωρών. Όμως αυτό δεν είναι ούτε εύκολο, ούτε δεδομένο. Τη μεταφορά θα πρέπει να την κάνουν εταιρείες, οι οποίες, ακόμη και αν είναι κρατικές, θα έχουν πιθανά επιπτώσεις.

Και ως γνωστόν, άλλο **κρατικό συμφέρον**, άλλο **εταιρικό κέρδος**, άλλο **...προλεταριακός διεθνισμός** μεταξύ επαναστατημένων ή σοσιαλιστικών χωρών που δεν υπάρχει στην περίπτωσή μας και ας μην έχει κανείς αυταπάτες.

8. Οι ΗΠΑ έχουν συγκεκριμένη στρατηγική, ειδικά στο ζήτημα της εισαγωγής πετρελαίου. Ανακοίνωσαν ήδη ότι θα «επιτρέψουν» να μπει πετρέλαιο Βενεζουέλας, με την προϋπόθεση ότι *«δε θα πάει στην κυβέρνηση, το κράτος ή το στρατό, αλλά στον ιδιωτικό τομέα»*.

Ο Bloomberg το ερμήνευσε άμεσα και εύστοχα:

«Η κίνηση της κυβέρνησης Τραμπ να διευκολύνει τις αποστολές καυσίμων στον

ιδιωτικό τομέα της Κούβας αποτελεί μέρος ενός σχεδίου που αποσκοπεί να καταστήσει το νησί πιο εξαρτημένο από τις ΗΠΑ για τις προμήθειες, αυξάνοντας την επιρροή της Ουάσιγκτον για να φέρει πολιτική και οικονομική αλλαγή».

Με άλλα λόγια: Πετρέλαιο θα μπει μόνο αν το διανέμουμε εμείς και σε όποιους θέλουμε. Θυμίζει τη διανομή ανθρωπιστικής βοήθειας στη Γάζα...Κοινώς, οι ΗΠΑ οργανώνουν την άμεση παρέμβασή τους στην κοινωνική και ταξική διαπάλη στην Κούβα **με σκοπό την ανατροπή της νόμιμης κυβέρνησης** και επανάστασης. Δεν περιορίζονται μόνο στο **σενάριο της στρατιωτικής εισβολής**, που θα συναντήσει **τεράστια αντίσταση**.

9. Σε αυτές τις συνθήκες, η σκληρή πραγματικότητα και αλήθεια είναι ότι ο Κουβανικός λαός καλείται να αναμετρηθεί **μόνος του για μια ακόμη φορά** με το καπιταλιστικό/ιμπεριαλιστικό θηρίο. Δεν πρέπει όμως να είναι μόνος! Χρωστάμε όλοι/ες στην Κούβα! Πρέπει να υπάρχει **παγκόσμιος ξεσηκωμός διεθνιστικής αλληλεγγύης**. Όχι μόνο με αναγκαίες κινητοποιήσεις ευαισθητοποίησης, αποστολές στην Κούβα κλπ, αλλά και με **πολιτικούς στόχους προς τις κυβερνήσεις** (και την ελληνική) και τα κράτη και απαίτηση για **αγνόηση του εμπόργκο των ΗΠΑ** και αποστολή και ανθρωπιστικής βοήθειας, αλλά και πετρελαίου και άλλων εμπορευμάτων.